

Število sezoncev v tujino je bilo omejeno, pa sta le šla od nekatere hiše po dva, od druge, giromašne, pa nobeden. Imen nočem navajati. Naredba oblasti bi se naj tudi nekoliko spremenila. Moške osebe bi naj šle v tujino že s 25 leti, če že silijo. Ženske osebe pa naj ne bi šle pod nobenim pogojem pred izpolnjenim 20 letom v tujino, pa magari gre z njo oče ali mati. Razlogov za to je dosti, pa ni prostora, da bi vse navajal. Sedaj je še čas, da se naredi pravičen seznam res potrebnih oseb. Vse pa mora biti tajno. Občine že nekaj naredijo, vsega pa tudi niso storile in se je le zgodila kakva krivica. Kaj pa, če bi se oblast obrnila na koga drugega...

Opozorjamo oblast tudi na naše begunce

Veliko jih je odšlo v tujino brez dovoljenja. Zadnji čas pa je to izključeno, ker nemška oblast vrne vse naše ljudi, ki pridejo tja kontrabant. Ostro pa naj kaznuje oblast tiste naše delavce, ki so odšli že lansko leto v tujino brez dovoljenja, in to radi tega, ker jih je tu čakala kaka dolžnost. Poznam več takih, ki so odšli, ko so dobili poziv na orožne vaje. Pa se tajno vračajo domov za kak teden in se čudimo, da oko postave tega ne zve. Tu je treba postopati brez usmiljenja. Ne odobravamo tega, da smejo tudi ti begunci pošiljati domov denar, kakor to delajo naši redni sezonci. Tako ne pridemo daleč, saj se nam bodo smejali.

Po Jugoslaviji

Slovesna izmenjava potrdilnih listin glede trajnega prijateljstva med Madžarsko in Jugoslavijo. Naš zunanji minister dr. Cincar Markovič je prispel s soprogo in spremstvom 26. februarja v Budimpešto, kjer je bil deležen slovesnega in prisrčnega sprejema. Po zdravu z madžarskim zunanjim ministrom je obiskal predsednika vlade grofa Telekyja in je bil sprejet v avdijenco pri regentu Horthyju. Vršila se je slavnostna seja obeh madžarskih zbornic, na kateri je bilo izraženo zadovoljstvo nad zblizanjem obeh sosednih držav. Dne 27. februarja so bile v slavnostni dvorani predsedništva madžarske vlade slovesno izmenjane potrdilne listine, s katerimi stopa v veljavo pogodba trajnega prijateljstva med Madžarsko in Jugoslavijo. Kot spomin na ta veliki dogodek v resnih časih je izročil predsednik madžarske vlade našemu zunanjemu ministru zlato pero, s katerim je bila podpisana zgodovinska listina.

Kmet — kapitalist. To je mnenje mariborske marksistično-socialistične »Delavske politike«. Radi česa? Ker smatra kmet svojo zemljo kot svojo last, ker je na stališču zasebne lastnine proizvodjalnih sredstev. »Odveč je govoriti,« tako modruje »Delavska politika«, »da

bi mogli poljedelci, pa naj so že veliki ali mali, voditi svoja posestva drugače kot po kapitalističnih načelih.« Naši kmetje s svojimi srednjimi in malimi grunti in gruntci — kapitalisti! Ali je razredna borba in hujskanje k tej borbi našim marksistom že popolnoma zmešalo razsodnost?!

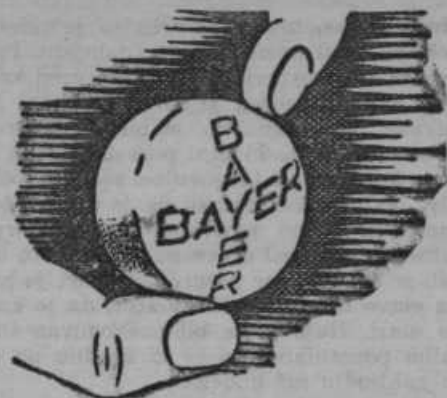
550 letnica smrti bl. Nikolaja Taviliča. Letos preteče 550 let, kar je umrl (leta 1391.) frančiškanski pater Nikolaj Tavilič, rojen v Šibeniku v Dalmaciji, mučeniške smrti v Jeruzalemu. Češčenje tega mučenika, rojenega v hrvatskem Šibeniku, se je takoj začelo po njegovi smrti, in sicer v njegovem rojstnem mestu. Tamkaj se v cerkvi očetov minoritov shranjujejo njegove relikvije (svetinj), tamkaj je prva njegova slika in prvi njegov oltar. Zato priredijo hrvatski patri minoriti od 24. do 26. maja letos narodno romanje v Šibenik. Namen je proslava 550 letnice smrti bl. mučenika Nikolaja in prošnja, da bi Bog podelil hrvatskemu narodu milost, da bi bil blaženi Nikolaj čim prej proglašen za svetnika. Hrvatje želijo in upajo, da se bo to zgodilo še v letošnjem letu, ki je 550. po njegovi mučeniški smrti.

Novice iz domačih krajev

Plaz zaustavil promet. Radi zmrzline se je utrgalo 300 kubikov kamenja, laporja ter zemlje in je zasulo v noči na 27. februar železniško progo Prevalje—Holmec pri km 79, približno 8 km od Prevalj. Radi plaza je bil promet med Prevaljami in Pliberkom prekinjen en dan. Ves dan je odstranjevalo plaz s proge 60—80 progovnih delavcev.

Kolesar povezil žensko. Na poti k sv. maši iz Dupleka k Sv. Martinu pri Vurbergu se je zaletel od zadaj v 65 letno Marijo Danko neznan kolesar in jo podrl. Pustil jo je na cesti brez pomoči z zlomljeno desno nogo in z drugimi hudimi poškodbami. Poškodovano so spravili v mariborsko bolnišnico.

Posestnikov sin smrtno ponesrečil pri smu-

Vsakdo ve da je

ASPIRIN

sredstvo proti hripi in prehladu. Pri kupovanju treba paziti, da je vsak zavitek in vsaka posamezna tableta obeležena z »Bayer«-jevim križem. Nikoli ne pozabite, da Aspirina brez »Bayer«-jevega križa ni!

Dolce reg. pod št. in. 1257 od 23. marca 1910

čanju. V Zavrhu pri Dobrni je padel pri smučanju posestnikov sin Stanislav Legvart čez neko deblo. Pri padcu si je tako poškodoval prsni koš, da je obležal na mestu mrtev.

Otrok padel v krop. V Smartnem ob Paki je padel v krop in se je življenjsko nevarno opeknel triletni sinček železničarja Bogomil Ajdič.

Avtomobilska nesreča. S šoferjem se je pehljala v avtomobilu iz Zavrha proti Celju posestnica Marija Wiedenbusch iz Lumberga. Avto se je prevrnil v občestni jarek in gospa Wiedenbusch je dobila hude telesne poškodbe. Avtomobil je močno poškodovan.

Huda nesreča enoletnega otroka. Marija Količ, enoletna hčerkica delavca iz Lipe pri Teharju, je padla v krop in se je hudo poparila.

Vinsko sod mu zmečkal nogo. Na kolodvoru na Laškem se je zvalil pri nakladanju sod na 54 letnega Franca Jelena, upokojenega rudarja iz Laškega, kateremu je zmečkal levo nogo.

18 leten fant povežen od vlaka. V Hrastniku blizu Velejeve kovačnice je povezil vlak 18 letnega Jožefa Matuša, ki je obležal mrtev.

Neverjetne, a resnične stvari. Pod naslovom »Ne boste verjeli« je neki Amerikan zbral celo vrsto neverjetnih, a vendar resničnih stvari. Tako se je najdaljši boksaški boj zgodil 6. aprila 1893 med Jackom Burkeom in zamorskim boksačem Andyjem Bowenom. Ta borba je trajala 7 ur in 19 minut. Izvojevala sta 110 rund; najbolj čudno pri vsem tem pa je to, da je sodnik v 110. kolu borbo ustavil in proglasil za neodločeno. — Druga neverjetna reč je zgodba o sedemletnem dečku, ki je umrl za starostno oslabelostjo. To je bil nekdo Karel Charlesworth, ki mu je brada zrastle že s četrtilim letom in ki mu je bil obraz ob smrti ves naguban. Lasje in brada so mu bili v sedmem letu snežnobeli, glas se mu je tresel, hodil je ka-

Podkrajški Judež

Povest iz domačih hribov

»Zaničevala te nikoli nisem; zdaj te spoštujem. Spoštujem te bolj ko vse druge moške v fari, ker nobeden ni bil tako pogumen in tako krščanski kakor ti.«

Čisto rdeč je obstal pred njo, kakor da ga je okregala; njegove črne oči pa so žarele od sreče. Tako je bil vesel, da ni spravil besede iz sebe.

»Še nekaj ti moram reči, Tonč,« je ona nadaljevala; »po volji mi je in čudno sem vesela, da denarja nisi vzel. Pokazal si jim pravega moža — prav je tako, Tonč!«

Še zmeraj je stal pred njo in ni vedel, ali bi se smejal ali jokal.

»Zdaj pa tiho bodi, nikomur ne črhni besedice o tem, kar sva govorila,« je rekla spet odločno, kakor je bila njena navada. »... Zdaj me ne boš več skrbel in potrebna ti tudi nisem več; zdaj si trden in mož, kakor je prav. Srečno, Tonč! Svoj živi dan se te bom spominjala.«

»Julka!« je zavpil.

Ona pa je že hitela po svoji poti in se ni več ozrla.

8.

Judež si je spet najel Hrastovo kegljišče. Bilo je sredi avgusta neke nedelje popoldne. Na kegljišču je bilo

9 vse živo. Ker je bilo rečeno, da bo prihodnjo nedeljo kegljaška tekma, so se kegljači danes prišli vaditi. Tu je bil mladi Meležnik, nadvorski hlapec Mohor, Laznikov hlapec, Pušnik, Končnikov Jur, Ladra in še drugi. Tudi nadvorski Peter je bil med njimi; saj je hotel med kegljači za mojstra veljati. Kegljal je le, kadar je bilo dosti ljudi okoli, da se je ime pred kom postavljati. Danes je bilo polno gledalcev. Ko so nekaj partij že dali, sta prišla še Mrkačev Luka in Homanov Tinč; to sta bila prava tovariša in pretapača. Komaj sta prišla, sta se že začela z nadvorskim Petrom dajati, ker je bil ta proti temu, da bi ju vzeli k igri. Nazadnje so ju igralci vendar sprejeli.

Minulo je pol ure; tedaj se je prikazal Migeč. Primal je iz dvorišča in se prismolil na stol sredi igralcev. Vzel je iz žepa okrogel kamenček, ga sklenil v roke, nekaj časa je pihal na pest, potem je roki razklenil — in kamna ni bilo nikjer. »Hehehe,« se je jel režati in migati z vsem trupom. Ko so mu nekateri poploskali, se je speljal na stolu še bolj v sredo, da so ga laže vsi videli, in se je zadržal:

»Kaj mi date, če vam keglje in krogle zacopram, da jih ne bo več?«

»Zaušnico ti dam pa pošteno,« mu je zabrusil Mrkačev. »Zdaj kegljamo, ti pa pojdi starim babam coprat!«

»Hehehe,« se je režal Migeč, kakor da ni bilo nič; iz oči pa mu je šinil grozeč plamen. Odmigal je okoli